

af dette Papir. Man har jo nemlig en fast Forpligtelse til hvert Aar at amortisere Beløb af samme indenfor en vis Grændse, og ved de meget betydelige Afdrag, som lidt efter lidt ere blevne gjorte paa det paagjældende Laan, ere de Summer, der aarlig skulle amortiseres, stegne meget betydelig; for Diebliffet udgjøre de, saavidt jeg erindrer, imellem Eftl. 150,000 og 160,000 om Aaret. Det er saaledes et meget betydeligt Beløb, som paa denne Maade aarlig skal præsteres af Finantserne i Genhold til Betingelserne for det i sin Tid afsluttede Laan. Nu er jo Sagen den, at Finantsministeriet, hvis det ikke altid havde en Reserve af disse Papirer i sin Børge, vilde være udsat for, naar Afdragsterminerne kom, at maatte betale Beløbet af de Obligationer, som skulle afgives til Amortisation, med altsfor høie Priser. Dette er en Hovedgrund til, at det traditions-mæssig har været antaget, at man burde søge at skaffe sig en Reservebeholdning af disse Papirer. Jeg maa imidlertid dog strax bemærke, at Klogskaben ved at skaffe sig den væsentlig maa afhænge af, hvor let man i Diebliffet har ved at faae Penge, og hvorledes disse Penge skulle forventes. Hvis man har Overflod af Penge, og man ikke er istand til at skaffe sig nogen taalelig Rente af disse Penge, saa er det godt at anvende dem paa den omtalte Maade. Vi have i mange Aar — det ligger nu desværre tilbage i Tiden — havt ikke saa Penge, som vi havde Banffeligbed ved at anbringe til 4 pCt., og det er under saadanne Forhold meget rimeligt og naturligt at foretage en saadan Operation. Men denne bliver derimod ikke paa samme Maade hensigtsmæssig og klog, naar Pengene skulle skaffes tilveie med stort Besvær. Man maa derhos altid vogte sig for at blive altsfor ængstelig for den Eventualitet, der viser sig truende i Fremtiden, at man nemlig skulle blive nødt til at kjøbe de omhandlede Obligationer til en altsfor høi Pris. For at vise, at der dog i saa Henseende maa være en Grændse, skal jeg fremhæve, at, hvis man af høre Frygt for at komme til at kjøbe til høiere Pris, strax vilde gaae hen og kjøbe til 100, saa vilde det aabenbart være galt, thi det Første der kunde arrivere, var jo dog, at

man kom til at betale det Beløb, der skulle amortiseres, til Pari. Naar man kjøber 3 pCt.s Obligationer for dyre Penge, det vil sige for Penge, der ellers vilde give en Rente af 5 til 6 pCt., saa vil der ikke behøves mange Aar, inden det vil stille sig, som om de vare blevne kjøbt til Pari. Naar man f. Ex. kjøber 3 pCt.s Obligationer til en Cours af 95 i Aaret 1867, saa antager jeg, at man til 1870, o: i Løbet af 3 Aar, meget let kan have tabt 6 à 7 pCt. i Renter, og saa maa det siges, at disse Obligationer staae en utilbørlig høit. Som Forholdet er nu, mener jeg, at det vil være ret hensigtsmæssigt, om den Anskuelse udbreder sig, at Finantsministeriet igunden ikke bryder sig synderligt om at kjøbe denne Art Papirer i den nærmeste Fremtid. Derved vil den farlige Tendents hos disse Papirer til paa en unaturlig Maade at gaae iveret modvirkes. De Herrer ville, ved at følge Gangen af Courserne paa disse Papirer, see, at den netop i de sidste Aar er gaaet iveret i en meget foruroligende Grad, langt hurtigere, end naturligt er, idet det ikke er naturligt for 3 pCt.s Papirer, hvis fuldstændige Amortisation eller endelgte Afbetaling dog endnu ligger 7 à 8 Aar frem i Tiden, at de komme til at staae i en saa overvordentlig høi Cours, som der her er Tale om. Jeg skal i Genhold til, hvad jeg nu har anført, for mit Bedkommende udtale, at, forsaavidt som jeg — uden at jeg, jeg gjentager det, kjender alle de Hensyn, der i sin Tid mulig have gjort sig gjældende ved den paagjældende Operations Afslutning, — skal have en Mening om, hvorvidt det har været heldigt eller ikke i 1867—68 at kjøbe 3 pCt.s Obligationer til en Cours af 95, saa maa jeg være meget tilbøielig til at troe, at det ikke kan siges at have været heldigt, men at man hellere maatte have løbet den Chance, senere at komme til at betale sige Obligationer noget høiere, hvis man kom i Nød med at bringe det Beløb af samme tilveie, som behøvedes for at præstere de contractmæssige Afbetalinger. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at der nu vistnok er en Beholdning tilstede, som dog vil sikkre Muligheden af Afbetalingerne for de to næste Aar, selv om man ikke kjøber en eneste 3